

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa "O." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Sądu Okręgowego w L.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Syndyka masy upadłości P. Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 stycznia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

II. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 stycznia 2018 r. Sąd Apelacyjny w [...], uwzględniając apelację pozwanego Skarbu Państwa - Dyrektora Sądu Okręgowego w L. (inwestora) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 28 czerwca 2017 r. i oddalił powództwo O. Sp. z o.o. w L. (podwykonawcy) o zapłatę kwoty 296.788 zł

Powód w skardze kasacyjnej opartej na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego art. 65 § 1 i 2 oraz art. 647¹ § 2 i 5 k.c., uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania „potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, tj. art. 647¹ § 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01.06.2017 r.) w związku z art. 60 k.c. w zakresie przesłanek, jakie powinny zostać spełnione dla przyjęcia wyrażenia przez inwestora w sposób dorozumiany czynnej zgody na zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą, co warunkuje solidarną odpowiedzialność inwestora wraz z wykonawcą za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę, o której mowa w art. 647¹ § 5 k.c.”

W odpowiedzi na skargę pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania ewentualnie o oddalenie skargi oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli wystąpi co najmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Skuteczne powołanie się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., a zatem na potrzebę dokonania wykładni przepisów prawa, wymaga poza ich wskazaniem wyjaśnienia w drodze stosownej argumentacji prawnej, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne dotyczące tych przepisów oraz przekonującej o tym, że przepisy te nie doczekały się dotychczas wykładni ewentualnie, że na ich tle w judykaturze ujawniły się istotne rozbieżności, które należy wykazać przez przytoczenie konkretnych orzeczeń zapadłych w podobnych

stanach faktycznych i prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016, nr 2, poz. 29).

Skarżący, powołując się na występujący w praktyce na tle art. 647¹ § 2 k.c. problem dotyczący określenia przesłanek, od których spełnienia zależy ocena, czy inwestor wyraził w sposób dorozumiany zgodę na zawarcie przez wykonawcę z jego podwykonawcą umowy o roboty budowlane, przytoczył kilka orzeczeń Sądu Najwyższego, które dotyczą tej kwestii, co nie oznacza, by wykazał w ten sposób powołaną przyczynę przyjęcia skargi do rozpoznania.

Kwestia przesłanek przyjęcia dorozumianej zgody inwestora była przedmiotem bardzo obszernego orzecznictwa Sądu Najwyższego. Nie ma obecnie potrzeby wypowiedzania się w tej kwestii po raz kolejny, zwłaszcza, że jak wynika z zacytowanej przez skarżącego uchwały z dnia 17 lutego 2016 r., (III CZP 108/15, OSNC 2017, nr 2, poz. 14), „różnorodność stanów faktycznych uniemożliwia utworzenie listy okoliczności, które jednoznacznie dowodzą udzielenia dorozumianej zgody lub taki wniosek wykluczają”. Zasadniczo dla oceny, czy doszło do jej udzielenia, decydujące są ustalenia faktyczne w konkretnych okolicznościach danej sprawy. Ze skargi powoda i uzasadnienia wniosku również wynika, że skarżącemu chodziło o taką właśnie ocenę określonych okoliczności faktycznych. W konsekwencji, w postępowaniu kasacyjnym mogłoby dojść jedynie do rozpoznania postawionych w skardze zarzutów, a nie do rozwiązania w sposób generalny abstrakcyjnego problemu prawnego, które mogłoby mieć znaczenie dla innych podobnych spraw.

Stwierdzenie to dotyczy to także kwestii oceny skutków zgłoszenia przez inwestora zastrzeżeń do umowy zawartej przez wykonawcę ze swoim podwykonawcą, która dokonywana jest ściśle w odniesieniu do konkretnego oświadczenia. W tym przypadku również chodzi o rozpoznanie zarzutów skarżącego, które dotyczą prawidłowości oceny Sądu dokonanej w zindywidualizowanych okolicznościach konkretnej sprawy, a nie o abstrakcyjną, uogólnioną wypowiedź Sądu Najwyższego mogącą wnieść coś nowego do jego obszernego orzecznictwa w tej materii.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).